

Leden van de Provinciale Staten,

Ik ben Jogchum Kooi.

Ik maak me zorgen over de toekomst. Niet over mijn eigen toekomst. Ik ben al oud, mijn tijd zit er grotendeels op.

Ik maak me wel zorgen over de toekomst van kleine kinderen, over de leefbaarheid voor de toekomstige generaties. Als we nu niet heel snel in actie komen dan is er voor die generaties geen toekomst meer. Om mijn zorgen te delen met leeftijdgenoten heb ik me aangesloten bij de Grootouders voor het Klimaat.

Het zijn overigens niet alleen ouderen die zich zorgen maken over de toekomst. Ook kinderen maken zich zorgen, misschien in de wetenschap dat ZIJ WEL het slachtoffer kunnen worden van onze manier van leven.

Die kennis kregen we als resultaat van een klein onderzoek onder 27 leerlingen van een basisschool:

- Opvallend: Geen van de kinderen vroeg om rijk te worden.
- 20 kinderen maakten zich zorgen over het groen en de dieren.
- 6 noemden het klimaat.
- Brechtje van 12 schreef: Meer doen aan de natuur, want iedereen zit gewoon stil.

Daarmee schrijft Bregtje wat wij onze overheid al zeven jaar lang vertellen: "Sommige plannen gaan wel in goede richting maar het moet beter en het gaat lang niet snel genoeg".

In haar woorden: Ze zitten gewoon stil.

Jullie, Statenleden, wacht een moeilijke en zware taak. Er is veel tijd verknoeit. Veel te veel.

Klimaatwetenschappers zeggen dat dit decennium bepalend is voor de toekomst van de aarde. Van dit decennium zijn al weer drie en een half jaar verstreken. Op basis van de huidige projecten en de reeds goedgekeurde plannen koersen we af op een aarde die DRIE GRADEN warmer wordt, oftewel een ONLEEFBARE aarde. In die resterende korte periode moeten er dus voldoende maatregelen worden genomen om te voorkomen dat we die DRIE graden opwarming hoe dan ook zullen bereiken. Jullie wacht daarom, ik zei het al, een schier onmogelijke taak.

Veel borden langs het Nederlandse boerenland vertellen me dat wij zonder de boeren niets te eten zouden hebben. Maar ons land staat vol met mono cultuur. Engels raaigras en mais. Beide producten die dienen als voer voor het vee. De beestjes die ooit volop aanwezig waren zijn verdwenen. Dood gespoten, sommige compleet uitgestorven. Beestjes die ontstonden uit miljoenen jaren leven en nooit meer terug zullen komen. Beestjes die allen een functie hadden in het leven op aarde.

Ook hier ligt een zware taak: Voorkom verdere vernietiging van de biodiversiteit. Sommige beestjes zijn misschien nog te redden en we hebben ze zo nodig. Red de bijen, genoemd door één van de leerlingen, want ze zijn zo nodig. Precies: Voor ONS voedsel.

Ik hoop dat Bregtje ons over 4 jaar vertelt dat jullie haar oproep hebben gehoord.

Dat jullie NIET stil hebben gezeten.

Ik wens jullie veel sterkte en moed voor het belangrijke werk dat jullie staat te wachten.